

Recunoștința lui David

Textul biblic: 1 Cr 16:8-12,28-36

Versetul de aur

Lăudați pe Domnul, chemați Numele Lui: faceți cunoscut printre popoare faptele Lui înalte! (1 Cr 16:8)

Introducere

Cu toate că aici în America noi nu avem rege, regele este foarte venerat în multe țări, ca și conducător, alții ca lider sportiv, ca cântăreț, etc. Dacă cineva ar crea titlul de "rege al Psalmilor" acest titlu ar reveni lui David.

Lecția de astăzi, este foarte apropiată de cea trecută. După ce Chivotul a fost pus la locul lui, s-au adus arderi de tot și jertfe de mulțumire ca un total devotament lui Dumnezeu. David a pus oameni dintre Leviți să conducă slujba de închinare, a pus pe Asaf să scrie o cântare de mulțumire pentru această zi importantă, dar aceasta să nu fie cântată numai de Asaf ci de toată mulțimea adunată la Ierusalim. David care a avut o mare contribuție în mutarea Chivotului, ar fi putut scrie el un Psalm pentru această ocazie. Acest cântec nou aduce aminte poporului de bunătatea lui Dumnezeu pentru poporul său.

Contextul lecției

I. Chemați la Închinare (1 Cr 16: 8-12)

A. Lăudați pe Domnul (v 8-10a)

David dorește ca nu numai Poporul Domnului să ia parte la această festivitate, el dorește ca toată națiunea să audă ce a făcut Domnul. Din versetul 9 învățăm că lauda adusă Domnului poate fi și publică, închinătorii vorbesc despre faptele Domnului.. Poporul se mîndrește cu Domnul al cărui nume este mai mare decît toate numele.

B. Căutați pe Domnul (v 10b-11)

În timpul nostru inima este asociată cu sentimente romantice, dar in timpul lui David, inima a fost considerată o legătură interioară a celui ce caută pe Dumnezeu. Israelii cântau venerând dumnezei străini, ori făcând tratate militare, dar acum David îndeamnă poporul să caute întărire în Domnul. A căuta întotdeauna fața Domnului înseamnă că poporul trebuie să se străduiască să-L cunoască mai bine.

C. Aduceți-vă aminte de Minunile Sale (V12)

Cîntarea de laudă le aduce aminte de ceea ce a făcut Domnul pentru ei, lucru pe care Israelii aveau tendința de a-l uita. Judecățile pe care le-a făcut se referă la dreptatea pe care o face, la principiile Legământului, după care să –și trăiască viața.

II. O chemare lărgită (v28-33)

A. La toate națiunile (v 28-29)

David cheamă națiunile pămîntului să dea slavă Lui Dumnezeu (Gen 3:18). Adevărata închinare trebuie arătată nu numai prin cuvinte ci și prin acțiune (dărnicia) Ce este mai important în dărnicie este ca ea să fie făcută dintr-un suflet curat. Calitatea sfințeniei noastre este importantă pentru Dumnezeu. Po-doabele sfinte nu înseamnă numai să știm că El este sfânt, ci să ne apropiem de El ca oameni sfinți.

B. Să se închine toată natura (v 30-33)

Cuvîntul “tremurați” reflectă ideea că trebuie să arătăm o adevărată reverență Domnului, mai ales datorită evenimentelor petrecute la încercarea trecută de mutare a Chivotului. Este chemat tot cerul și pămîntul create de Domnul să se închine Lui.

III Apelul se încheie (v 34-36)

A. O laudă repetată (v 34)

Cuvintele” Lăudați pe Domnul” sunt repetate de mai multe ori în V.T., și sunt folosite ca o comandă de a da mulțumire Domnului. Repetarea lor reamintește poporului de bunătatea și dragostea lui Dumnezeu, care face poporul să-I aducă laude.

B. Cerere de eliberare (v 35)

Până în acest moment poporul a slăvit pe Domnul, acum este pentru prima dată când poporul vine cu o cerere de scoatere din mijlocul neamurilor. Dorința de salvare nu vine din motive de răzbunare ci din dorința de a lăuda numele Domnului.

C. Răspunsul la rugăciune (v 36)

Această lecție se încheie cu un omagiu final de mulțumire care prevestește cum va fi în cer. Trebuie să mulțumim la Dumnezeu, iar cei salvați vor avea toată eternitatea să-L slăvească.

Ce trebuie să memorăm: Faceți din fiecare zi o zi de mulțumire.